

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Občni zbor „narodne tiskarne“

dne 8. februarja 1874.

Sešlo se je 24 delničarjev, kateri so zastopali 188 delnic.

Predsednik dr. Ahačič konstatira, da je udeleževanje dovolj veliko, da more zbor po pravilih sklepati, opomni na neke določbe pravil in dnevni red, in pojasni stanje društva. Mariborsko tiskarno so kupili prejšnji odborniki, katerih zdaj ni več tu; odstopili so. Veljala nas je okolo 30.000 gld. Potem se je napravljala še ljubljanska tiskarna, ki je tudi prišla na čez 30.000 gld. Od početka, ko se je kupila mariborska tiskarna, je bilo pa le 350 delnic prodanih, torej je bilo več izdanega, nego pa vplačanega kapitala. Prejšnji odbornik in vodja knjig je prej odstopil, nego bilanco naredil. Zdanji odbor je našel, da knjige niso bile v takem redu, da bi se bila lahko trgovinska bilanca sestavila, moral je torej z velicim trudom urejevati. Predsednik na dalje razloži, da si je tiskarna dobro ime pridobila za delo; tiskanih je bilo v njej nad 1000 risov papirja, delalo 17 delavcev različna dela. S številkami dalje dokaže, da bi nekih obrekovanj vendar enkrat uže konec bilo, da „Slovenski Narod“, ki je lastnina tega društva, nema deficita, ako se računski tako, kolikor tiskarna za njegovo izdelavanje res plačuje. H koncu omeni, da bi bil odbor bolj sestavljen, ako bi bilo več udov v Ljubljani, ki bi mogli bolj delati in se odborovih sej udeležiti.

Bilanca delniškega društva „Narodna tiskarna“.

Aktiva.

Mariborska tiskarna.

1. Kupna cena tiskarne gosp. Fr. Skaza & dr. 17720 gl. 77 kr.
2. Plačila na mašine . 1038 „ 53 „

3. Plačila na črke	2442 gl. 73 kr.
4. Pomnoženje pohištva	465 „ 61 „
5. Zaloga papirja	839 „ 36 „
6. „ tiskovine	1292 „ 5 „
7. Dolgovi za „Zoro“	400 „ — „
8. Razni dolžniki	1479 „ 54 „
9. Predplače delavcev	112 „ 50 „
Skupaj	25791 gl. 9 kr.

Ljubljanska tiskarna.

10. Mašine	7949 gl. 39 kr.
11. Črke	10496 „ 84 „
12. Leseno pohištvo	2510 „ 65 „
13. Železno in drugo	47 „ 75 „
14. Različne naprave	176 „ 53 „
15. Terjatve od raznih dolžnikov	3031 „ 37 „
16. Terjatve na delnicah	300 „ — „
17. Zaloga papirja	1980 „ 23 „
18. „ tiskovin	998 „ 43 „
19. Zaostala naročnina za „Slov. Narod“	2220 „ 70 „
20. Kavcija „Slov. Nar.“ in biblioteka	2443 „ 70 „
21. Terjatve na inseratih: pro 1872	300 „ — „
pro 1873	550 „ — „
22. Za ustanovniške stroške delniškega društva	3105 „ 14 „
Skupaj	36110 gl. 73 kr.
23. V saldi pasive	76 „ 49 „
Aktiva skupaj	61978 gl. 31 „

Pasiva.

1. 454 oddanih delnic	45400 gl. — kr.
2. Dolg na razne menjice	10500 „ — „
3. „ „ „ račune	3442 „ 47 „
4. „ „ „ posojila	234 „ 45 „
5. „ za stanovanje	760 „ — „
6. Predplača na „Slov. Narod“	715 „ 75 „
7. Dolg raznim upnikom mariborske tiskarne	925 „ 64 „
Skupaj	61978 gl. 31 kr.

G. Vilhar poroča v imenu pregledovalnega odseka, kateri je videl, da dosedanje knjige ne zadostujejo terjatvam, da se pa računi vjemajo.

Dr. Poklukar iz predložene bilance ne razvidi, ali tiskarna kaj nese ali nič. To, kar smo dobili, je inventar ne bilanca. Odstotki niso odpisani, kakor bi imeli biti. Ne sme se računati po stroških, ampak po zdanji vrednosti. Mašine niso toliko vredne, kakor se je za-nje potrosilo. Terjatve, ki jih društvo ima, niso toliko vredne, ker večidel ne bodo za izterjati. On bi postavil tu namestu 2000 samo 100 gld. drugo se mu zdi izguba. Med pasiva je preveč dolga, z dolgom pa nij moči delati. On meni, da je mariborska tiskarna le 12.000 gold. vredna. Ustanovnina se mu tudi prevelika zdi in ne spada med aktiva, ampak v izgubo. Tako računni naprej in hoče naj se še enkrat dela bilanca ter drugemu občnemu zboru predloži.

Dr. Ahačič odgovarja, da je g. Poklukarju svobodno za v bilanci zaznamovano zaostalo naročnino ponujati 100 gld., a odbor je za toliko ne da, ker je uže od tistega časa, ko je bila bilanca končana do danes vplačanih ne samo 100, nego 1600 gld., in drugo se bode še izterjalo.

Dr. Radej naznanja, da kolikor se je pri mariborski tiskarni prepričal, nese 2000 gld. dobička na leto.

Dr. Poklukar odgovarja, da je on le računat, da ne reče ravno, da je gotovo vse tako kakor je djal. Toži da večina delničarjev (!) še nij vedela, da bo občni zbor. (Saj je farovski list zaporedoma razglašal ga in pooblastil prosil. Ur.) Dalje vpraša, kaj je s spremenjenimi pravili, kakor jih je sklepal zadnji občni zbor.

Dr. Ahačič odgovarja, da je preuredba pravil zato izostala, ker pride ravno zdaj nova akcijska postava, bodemo torej

Listek.

Spéče jezero.

(Novela, francoski spisal Lucien Biart, posl. Dav. Hostnik.)
(7. nadaljevanje.)

Bili ste obe skoraj enako veliki; toda leniva, naravnočarovna hoja donne Lorence bi bila vsakemu bolje dopala, nego teatralni koraki pevke. Malo časa se sprehajajo, potem pridejo zopet na dvorišče nazaj, kjer so pustili konje. Ti so stali tam s pripogneno glavo, povešenimi ušesi, skrivljenimi nogami, oči na pol zaprte. Tujcem so bili čudna prikazen. Komaj so bili njihovi gospodarji v sedlu, pa so začele pridne živali rezgetati, raztepati, glodati uzde, in na vsakojak način kazati svoj ogenj.

Wilson sede na krasnega, belo oblečenega konja. A mahoma zapazi, da don Alberta nij. Vse gre iskat Francoza, ki je čepel na neki skali. S te višine je metal kamene v jezero, gledal je je, kako so se zasukavali in se izgubljali v tajnostno globočino.

Pripelje se donni Lorenci konj, majhena žival andaluskega plemena, oblečena v črno obleko. Ta žrebec je imel košato grivo, velike nosnice, divje oko. Otepal je. Spenjal se je. Tresel je uzdo. Izkušal se je izpuliti Antoniju, ki ga je z vso močjo držal. Donna Lorence, z lepim bičem v roki, je menda nekoga čakala. Njen soprog, ki je uže na sedlu bil, skoči hitro na tla, ter priteče. Rudečica mu je barvala zagorelo lice.

— Hvala, reče mu soproga, oprè se mu na rame, ter se da vzdigniti v sedlo. Ali si

pozabil ná-me? Zdaj pa, deje ter ga ljubeznjivo potaplja s koncem svojega biča, zdaj pa pazi na našo povabljenko; hoče se mi zdeti, da se ta lepa sennora na hrbtu kakega konja ne počuti tako dobro, kakor pred glasovirom.

Ženski ste šli iz početka druga poleg druge. Roj jezdecov je bil okolo nju. Albert, izvrsten jezdec, je zavidal priročni in krasni kostum konj svojih tovarišev. Sklenil je, da si o prvi priložnosti dá enaki napraviti. Jahal je bolj spredaj in nij nehal hvaliti donne Lorence.

— Prav gotovo, dragi moj, vaše ženske so poosobljena čaroba, reče svojemu navadnemu tovarišu; a kdo mi je uže v Kordovi govoril o neizmerni lenivosti naše gostovalke, imenovaje jo spēče jezero? To je živo

moralni še enkrat pravila prenehati. Čemu bi torej dvakrat štampilje plačevali.

Vilhar vpraša kdo je odgovoren za dozdaje knjigovodstvo.

Dr. Ahačič meni, da društven blagajnik in odbor.

Dr. Vošnjak pojasnjuje, zakaj je v Mariboru odpisanih 10% tu v Ljubljani pa ne. Črke za tisk „Sl. Nar.“ so vzete iz mariborske tiskarne, torej so tam odstotki odpisani. Ako se spodtika nad tem, da ima društvo še več terjatev, reče, da se kredit daje pri vseh podvzetjih in se včasih mora dajati. — Na ugovor, da so ustanovni stroški preveliki, ali da bi jih celo ne imelo nič biti, kaže, kako ima vsako podvzetje ustanovne stroške, še večje kot mi. Sicer pak je odbor zmirom pošteno delal, in odborniki niso terjali niti krajcarja ne za svoj trud, ne za pota, še tega ne, kar bi po pravilih lahko. Ako dr. Poklukar črno vidi, je to le iz političnega uzroka.

G. kaplan Klun je nekaj slišal, da odborniki niso mogli ugodne bilance sestaviti, za to so se obrnili do g. Pirca, da jim je ta sestavil fingirano. Dalje pravi, da je g. Gutman samo za to odstopil, ker ima „Narod“ 4000 gl. zgube. Klun kluni potem še dalje posebno proti „Slovenskemu Narodu“, o katerem meni, da 3000 gl. več velja nego je v računu.

G. Pirc izjavi, da vse to, kar je kaplan Klun od njega govoril je grda izmišljena laž, in da je tem bolj za obsojati, ker katoliški duhovnik take iz trača izrasle laži pobira in v javne zборе nosi.

G. Graseli obžaluje v imenu nenavzočnega g. Gutmana, da Klun pogovore iz krčem tu v resnem zboru porablja. Zakaj kdo odstopi, to je subjektivno. Jaz sem odstopil, ko sem videl da ne morem posla zmagovati. Ako kdo terja, da bi novo podvzetje prvo leto tako gladko šlo, kakor pojde čez 4 leta, to je nespametno.

Dr. Ahačič odgovarja, da Klunov račun o stavljenji „Slov. Naroda“ zavoljo tega nij resničen, ker lista ne stavijo samo stavci nego tudi tiskarski učenci, ki ne stanejo toliko, kot stavci.

G. Gorup nasvetuje, naj se nov zbor skliče, do tačas pa naj se naredi merkantilna bilanca.

G. Žvanut je proti Gorupovemu predlogu, ker je neizvedljiv. Trgovinske bilance zdaj nij mogoče po teh knjigah. Sprejmimo to bilanco, kot predlogo. — Kar se tiče „Sl.

Naroda“, poudarja, da baš zavoljo tega lista je tiskarna ustanovljena in zavoljo tega je večina nas akcije vzela, da imamo lastno tiskarno za svoj dnevnik.

Župnik Ripšl pravi, da tačas nij bilo še liberalne stranke, ko se je tiskarna snovala.

Dr. Radej tudi naglašja, da so delničarji vzeli akcije, da se „Slovenski Narod“, kot dnevnik obdrži, torej je list in večina društva vse eno. Kar se tiče Gorupovega predloga, spozna tudi on, da to, kar imamo, nij cela bilanca, a sestavljena je pošteno na podlagi knjig, kakor so, drugače je sestaviti nij mogoče. Sprejmimo to, kot podlogo, in na tej podlogi bo potlej do konca leta prava trgovinska bilanca, katero bomo od zdaj naprej terjali.

G. Gorup vzame svoj predlog nazaj. Predlaga in sprejme se konec debate.

Pri glasovanju se sprejme predlog, naj se bilanca, kakor je, odobri s 15 glasovi proti 35 glasom.

Zbor zakliče gospodoma dr. Ahačiču in dr. Moše-tu, ki sta se mnogo trudila in požrtvovalno delala pri urejevanju društvenih računov, in si hvaležnosti vredne zasluge za „narodno tiskarno“ pridobila — slava!

Ker je odbor drugo točko dnevnega reda, o prodaji mariborske tiskarne, sam nazaj vzela, bil je občni zbor sklenen.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 10. februarja.

Državni zbor ima danes sejo. Potem bodo baje cel ta teden odbori izdelavali svoje naloge. — Čuje se nekaj, da se snuje klub slovanskih poslancev, ker kakor Slovenci, tako tudi Moravci nečejo pristopiti k „pravni“ stranki. Protivna nemška poročila so bila neresnična. — V budgetovem odboru se je sprejela resolucija, naj se vlada pozove, v Galiciji Rusinom, v Dalmaciji Hrvatom srednje šole urediti po smislu §. 19. osn. p. Gotovo se oglasijo v plenumu zbornice i naši poslanci za enako resolucijo glede Slovencev.

Uradna *Wiener Zeitung* prinaša cesarjevo pismo od 8. februarja na ministerkega predsednika Auersperga, v katerem hvali ministerstvo, da tako pazi na pomanjkanje, ki se kaže v več delih cesarstva. Dalje pravi, naj se delajo poslopja, ki so v gospodarstvenem obziru potrebna, da pridne roke dobodo dela.

Ogerski politiki na vladnem krmilu so uže mislili, da bi zbor razpustili in nove volitve razpisali. A za zdaj je ta misel zopet

srebro, ta ženska. Le pogledite, kako živahno suče svojega žrebca. Rekel bi, da je vilita na sedlo, tako harmonira z gibanjem tega Andaluza, ki je po moji misli najbolj občudovanja vredna žival na svetu. Ako mi sennora Wilson hoče verjeti, dostavi bolje potihoma, ne vsede se več na kojko, in ne zajaše več konja, ako nij za sto milj narazen od zapeljive donne Lorence. — Mladi tajnik pa je še zadosti na glas govoril za svoje sosede. Mehikani, ki so ravno tako zaljubljeni v svojo narodnost, kakor Francozi, se mu priznavalno zasmejo.

Pride se na vrh holmcev, kateri so se vzdigovali nad dolino. Cela vrsta hribov se pokaže horizontu. Na nekaterih stojé še košati bori, drugi so obsekani. Francoza je krasni razgled, kakoršnega še nij nikdar imel, zelo nayduševal.

Strm breg je peljal v dolino, katero je rezal bister potok. Solnce je posvetilo nanj. Peneči se valovi so naenkrat podobni ognjeni cesti. Naenkrat se pot spremeni v precej ozko stezo

— Ali radi galopirate, sennor Francoz? vpraša naenkrat donna Lorenca Alberta, ki je skušal jahati tik nje.

— Z vami v družbi, sennora, storim vse rad.

— Tedaj naprej! vklikne mlada ženska.

Pa popusti uzdo ter se spusti v galop. Albert osupnen se ne obotavlja niti eno minuto, nego šine za smelim kažipotom. Ko pride v dolino, plane Lorenca čez potok, dirja dalje ter se ustavi stoprv na lepi trati, kjer jo dojde Albert in nekaj družih jezdecev. Ko se donna Lorenca obrne, vidi, da je pevka brez klobuka, da se na vso moč drži sedla,

opuščena in vlada hoče čakati izdelka 22ternega odseka. — Tudi ogerska gospodska zbornica je sprejela postavo o vzhodni železnici.

Vnanje države.

Srbski ministerski predsednik je na neko interpelacijo odgovarjaje rekel, da bo vlada v prihodnji sesiji predložila predloge tikoma razširjenja tiskovne svobode, ministerske odgovornosti, in občinske avtonomije. Tudi administracija se bo reorganizirala. Vojni eksminister se zagovarja pred skupščino.

Zadnja izpoved **francoskega** predsednika, da hoče septenat vzdržati, je pobožne legitimiste strašno osupnila. Skrajna desnica se je uže posvetovala, da-li bi vlado zaradi te Mac-Mahonove izjave interpelirala. Od republikanske strani pa se zagotavlja, da Mac-Mahon v razgovorjanji s prezidentom republike še omenil nij. Viceprezident kabineta je dal govor naenkrat po vseh departementih telegrafirati z ukazom, naj se po oglih nabije. Prefekti so uže sporočili, da je imel povsod ugoden utis.

Z **Angleškega** se poroča, da je Gladstone demisioniral. Od 484 dozdaizvoljenih udov spodnje hiše je 255 konservativnih, pa 229 liberalnih. Konservativci so si pridobili 71, liberalci 27 sedežev.

Misliti se je dalo, da hosta meetinga angleških protestantov izterjala katoličane k enakim zborom. Res je bil te dni pod predsedništvom vojvode Norfolk zbor, ki je izrekel svoje simpatije proti nemškimi katoličanom, ter protestiral proti nemški vladi in njenemu „krutemu počenjanju.“ Berlinski katoličani hočejo poslati zahvalno adresno na Angleško. Pa nij gotovo, jih bode li policija pri tej nadolžni igrači pri miru pustila.

Za predsednika v **nemškem** državnem zboru je izvoljen namestu bolehnega Simsona Forckenbeck.

Dopisi.

Iz Gorice 9. febr. [Izv. dop.] Nemili nam list „N. fr. P.“ je spet enkrat pokazal svoja nemško-liberalna nšesa. Peticijo goriškega deželnega zbora za slovenski, oziroma italijanski učni jezik na goriških šolah imenuje komedijo, namenjeno, da očetom dežele ploska neodrasla in neumna množica. Zahvaljujemo se z deželnim zborom enakomisleči gospodu dopisniku nove „Presse“ prav lepo za take uljudne naslovke in odkrito mu povemo, da smo uže davno pred tem dopisom spoznali njegovo bistroumje in njegovo moč zato ignoriranje „minorum gentium.“ Prepričani smo tudi o njegovi žrtvoljubnosti in o njegovi zmožnosti ponemčevati slovensko in italijansko mladino, saj nam sam kaže spričevalo svoje zrelosti s svojimi olikanimi besedami, ki tako uljudno vabijo „die dumme

in da don Ludoviko in mož donne Kvirini ustavljata razburjeno žival.

— Kaj se je neki zgodilo, vpraša kreola osupnena.

— Ta sennora nij znala obdržati konja, reče prišel jezdec; ona zna le po ravnini galopirati.

— To veselje ji kmalu storimo, mrmra donna Lorenca z nekako osornim glasom, da je bil Albert ves ostrmel.

Naenkrat se donna Lorenca spusti zopet v beg, skače čez grmovje ter je naenkrat zraven pevke.

— Prosim vas, da me oprostite zaradi moje nepremišljenosti, sennora. Navzdol galopirati je v moji divji deželi igrača. Pozabila sem vas opomniti, da se varujete.

(Daje prih.)

unmündige Menge“, da mu izroči svoje si-
nove. Kar se pa tiče pravice ponemčevanja
goriških šol, svetujemo gospodu učenjaku,
da naj še globokeje v zgodovino seže, mo-
rebiti dobi še kak privilegijum iz Adamovih
časov, s katerim naj dokaže, da ima celo
on sam pravico vsem drugim narodom za-
nšnice deliti, če se ne pustijo teptati od nje-
gove visokosti. Taka pravica bi bila saj
njemu po godu, ker videti mu je, da ga je
stvarnik odločil v ta namen za predrzne
Slovence in Italijane.

Čuditi se je vendar le, da tako slepo
človeče še kako pravo zadene. Po pravici
zbeda goriško pripravnišnico, da še nikoli
nij razglasila obiskovanja in napredka nje-
nih odgojencev. Ali se boji, ali kaj da je pri-
pravnišnici, ker se tako plaho v temnem kotu
tišči, tega ne vemo. Upamo pa, da jej je
bistroumni zgodovinar odprl oči in da se mu
ponižno zahvali, ker je v svoji slepi nemški
strasti vlovil tudi neko grenko rennico.

Iz Trsta 8. febr. [Izv. dop.] Naši
domači „fantje“, podoficirji kranjskega polka
Kuhn so napravili v petek 6. t. m. krasen
ples v dvorani pri zelenem hribu („monte
verde“). Zbralo se je podčastnikov in dru-
gih povabljenih oseb nad 600. Dvorana je
bila okinčana z zastavami in vencii in vo-
jaškimi trofejami; najbolj pa je napravilo
na nas vesel vtisk, da je cela dekoracija
imela naroden slovensk značaj, kajti po
celej dvorani, katera je večja od ljubljanskega
gledališča, vihrale so slovenske trobojnice v
ogromnem številu, da je slehernemu človeku,
kateri je v dvorano stopil, vidno bilo, da
ima tu zavedne narodne vojake pred soboj.
da časovni duh denašnji nij brez vspeha de-
loval na polji narodnosti in napredka. Pod
galerijo, kjer je godba igrala, bila je ce-
sarska zastava, pod njo velikanska podoba
cesarjevâ in pod tem velik grb naše domo-
vine Slovenije, namreč grb združen v
enem: Kranjsko, Štajersko, Koroško, Istra,
Goriško, Trst in okolica. Zapazovali smo,
da naši domačini v vojaški obleki so izgled
civilnemu občinstvu, ter vojaki in Slovenci v
pravem smislu; naj jim torej izrečem v
imenu vseh povabljenih iskreno in srčno za-
hvalo! Ples se je začel ob 8^{1/2} uri. Poča-
stili so veselico sê svojo navzočnostjo tudi
cesarski namestnik baron Česki, podadmiral
Petz, mestni župan d' Angeli, potem dvorni
svetovalec Grassi in general Beuman, vsi
častniki štaba in drugi. Kinč plesa pa je
bilo ogromni venci lepih dam. Red 14
plesov se je točno in elegantno izvršil. Čve-
torko je plesalo nad 90 parov, godba pa
pod vodstvom svojega kapelnika je svojo
dolžnost prav izborno vršila, ter ponovila
staro slavo. Ob pol noči, ko je bil odmor
ali počitek, razveseljeval je nas vojaški pev-
ski zbor z nekaterimi narodnimi pesni v
ôbčno zadovoljnost. Počastilo je domači polk
tudi deputacija podoficirjev iz Ljubljane, kar
je med vojaki posebno dober vtis napravilo.
Ko je zarija napočila, smo se veselega srea-
ločili od „kranjskih fantov“, ki so nas na
jadranskih obalah s takó sijajno narodno ve-
selico iznenadili.

Iz Budim-Pešte 7. febr. [Izvirni
dopis.] Mi smo uže zopet na robu minister-
ske krize. Glasovanje o vprašanji: ali naj
država prevzame poroštvo za založene priori-
tete iztočne, stoprv delati se imajoče želez-
nice, ali ne? — je pokazala, da ima Szlavy

v našem državnem zboru večino samo 13
zloštevilih glasov. S tako nezatno večino
more vlada sicer še dalje hirati in hrepati.
zdravo živeti in vspešno delovati pa ne more
več! Vprašanje: ali Szlavy, ali ne Szlavy?
postalo je javna diskusija. Dnevi Szlavyje-
vega ministerstva so brž ko ne šteti. Pa kaj
ná dalje? — Sennyey in ž njim starokon-
servativci. Pridati pa moram, da ogerski
konservativem nij klerikalen. Vodja Sennyey
nij katolik, nego kalvin, in takih je še več
med starokonservativci. Naš konservativem
je za realno unijo z Avstrijo, in zá prevago
aristokracije v deželni upravi. Vinteresu tistih,
ki se boje starokonservativizma, in takih je
pri nas jako mnogo, je, da se Szlavyjevo
ministerstvo še na dalje na krmilu vzdrži.
Ali na kak način? Eni svetujejo, naj se naš
državni zbor razpusti in nove volitve razpi-
šejo, drugi pa, da naj Szlavy brez fraz dr-
žavni zbor vpraša, ali ima še zaupanja v
njega ali ne? Prvi svét bi bila gotova po-
guba ne samo za Szlavyja, nego zá celo
Deakovo stranko in tudi za starokonserva-
tivce. Po novih volitvah bi se namreč samo
opozicija ojačila (magjarska levica in narod-
nosti) ne pa vladna stranka, še menj pa
starokonservativci. — Drugi nasvét, naj Szlavy
državni zbor vpraša, ali zaupa še v njega,
ali ne? utegne za Szlavyja povoljno izpasti.

Pri glasovanji zastran prioriteto iztočne
železnice nij šlo za nobeno politično načelo,
nego samo za nervus rerum, t. j. za kakih
18 milijonov goldinarjev. Na glasovanje proti
vladnemu predlogu nagnala je veliko zastop-
nikov naša finančna mizerija, ki pa bodo,
če se zaupno vprašanje postavi, gotovo za
Szlavyja glasovali. Živa javna diskusija o
nezatnej vladnej večini je znamenje, kako
čutljivi, kako nervozni so živci našega jav-
nega mnjenja. „Ellenör“ navaja več prime-
rov iz zgodovine angleškega parlamentarizma.
v katerih je moralo ministerstvo odstopiti,
dasiravno je dobilo absolutno pa sicer le
malobrojno večino. Sploh naši opozicijski
časopisi radi prisposodbljajo naš parlamen-
tarizem z angleškim, pa kje smo mi, in kje
so uže oni!

Bivša hrvatsko-slavonska vojniška kra-
jina se bo uže meseca maja tega leta z mater-
zemljo zedinila. To je stvar, ki se more iz-
vesti. Hrvati se tega vesele, ne pa naši
Magjari. Hrvatska in Slavonija bodete potem
blizu 60 zastopnikov v naš državni zbor po-
slali. To je toliki broj, in sicer kompakten
broj, ki bo v odločnih vprašanjih našim dr-
žavnikom dosta preglavice delal.

Domače stvari.

— (V Ljubljani) se bode na ukaz
finančnega ministerstva od 4. febr. t. l. tudi
ustanovila državna založnica za Kranjsko iz
onih 80 milijonov, katere je državni zbor do-
volil za odstranjenje finančne krize.

— (C kr. nadsodnija v Gradci) je rešila
pritožbo dr. Razlaga proti od-
ločbi ces. kr. mestne deligirane sodnije, po
kateri je bil stolni dekan J. Zupan zarad
razžaljenja časti, tožen po svojem svaku J.
C. Maierju zarad neke razžaljive Maierju
poslane listnice obsojen na 15 gld. kazni,
tako, da se mora obravnava na novo za-
četi in zvedenci še enkrat zaslišati. — o —

— (Umrli) je v Trstu 8. t. m. gospod
Ant. Čižman, direktor navtične akademije,

rojen Ljubljčan. Deloval je več let uspešno
na polji vede in poduka.

— (Na ulici porodila) je v Ljub-
ljani soboto večer neka ženska, ki je mislila
še o pravem času v porodnišnico priti. —
Prenesla se je potem v porodnišnico.

— (Z Dolenjskega) se nam piše:
„Iz prav gotovega vira izvemo, da na-
meravajo kmečki volilci krškega okraja pis-
meno od svojega poslanca g. Pfeiferja za-
htevati, da se v državnem zboru vsigdar od-
ločno drži svobodomiselnih verskih načel.
Naš vrli Pfeifer bode gotovo z veseljem
ustrezal želji svojih mandatarjev.“

— (Iz Krškega) se nam piše: Bivši
nemškutarski komisar pl. Rudkovski je, da
se na blag način maščuje, pred odhodom v
Planino, pri oo. kapucinih 5 gld. in pri vi-
karju 8 gld. za maše plačal, da se za dušni
in telesni blagor onih beró, ki se srčno nje-
govega odhoda vesele!

— (Rojanska čitalnica) je — ka-
kor se nam piše — napravila 1. febr. ve-
selico z igro in deklamacijo v spomin pes-
nika Vodnika. Igra „Reven poet“ se je
igrala prav izvrstno. Kar nas je pak najbolj
veselilo, bilo je to, da so se udeležili te sve-
čanosti tudi verli pevci iz Boljunca isterskega
okraja, ki so krasno pevali slovenske melo-
dije. Pevski zbor rojanski je bil nekđaj iz-
vrsten — zdaj pak se je popolnem izneveril
slovenski reči, kar je žalostno in narodnemu
napredku škodljivo.

— (Iz Gorice) se nam 9. febr. piše:
Sinočna plesna zabava v slov. čitalnici je
bila zopet jako živahna; kadrilje so bile
po domače aranžirane, le premalo plesalcev
je bilo. Želeti bi bilo, da bi se naši „fantje“
ne jezili, če pridejo k plesu povabljeni gosti;
videti je bilo sinoči, da je dobro, da pridejo
tuji gospodje plesalci, katerih nij treba k
plesu priganjati, kakor one, ki raji „cvikajo“,
nego plešejo in gospodične kratkočasijo. Vi-
deti je često po celo vrsto sedečih dam ali
pa šetajo se po dvorani, po 2, 3 skupaj, mej
tem, ko naši gospodiči v stranski sobi pijo
ali igrajo.

— (O pravništvo „Zore“) uljudno
prosi vseh onih bivših naročnikov, ki zdaj
„Zore“ več ne obdržijo, uaj nam vse po-
slane številke letošnjega leta blagovolijo
nazaj (v Maribor) poslati, ker jih za mnoge
nove naročnike silno potrebujemo.

Razne vesti.

— (Na dunajski univerzi) je bilo
l. 1873 študentov vkup 7198, na tehniku pak
1076.

* (Gledališčno cenzuro) so pod
Mac-Mahonom v Parizu zopet uveli. Dunajski
dramatiki pa nameravajo na državni zbor
peticijonirati, da se pri nas odpravi — kar
bi pač dobro bilo.

* (Hoffmann v Fallersleben), slo-
več in priljubljen nemšk pesnik, ki je pred ka-
kimi 14 dnevi umrl, je bil pisal v svojem
dnevniku o družčini, ki jo je na Dunaji imel:
„Prva pot, ko vstanem, je v biblijoteko. Ko
pitar me sprejema prijazno; držaje se pod
pazduho hodiva po dvorani, ter se pomen-
kujeva o najinem veselji in trpljenji kakoršno
imajo le biblijotekarni uradniki. Kopitar je
vesel, odkritosrčen in prijazen. Peljal me je
večkrat v svojo družčino „k belemu volku.“
Tam sem še večkrat pogovarjal z Vukom Šte-
fanovičem Karadžičem, tudi Hormayer, End-
licher in Panovka so včasii prišli tja, vselej
pa profesor Jenko. Okolo Kopitarja so se
zbirali vsi tuji učenjaki, posebno Slovani.“

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Odstranenje vseh bolezní brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalescière du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezní v želodeci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurji — od kojih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko dopošljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled bolezní na jetrah sem bival sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene živce, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescière zasluži največo hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzimatí. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem

Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neuchateau (Vogesen),

23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvomili na mogočosti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji po nasvetu prijatelja, Revalescière dajal, in ta izvrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravo videti.

Martin, Officiere

Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Loni Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Tujci.

7. 8. in 9. februarja:

Evropa: Tanšek iz Brežic. — Neuman iz Idrije. — Rapoc iz Maribora. — dr. Raneg, dr. Dominkuš iz Maribora. — Ivančič iz Trsta.
Pri Elefantu: Grof Attems iz Gorice. — Žerivo iz Litije. — Žuzek iz Laškega. — Recht iz Dunaja. — Jung iz Dunaja. — Palos iz Celja. — Naumayer iz Pešte. — Ripšl iz Loke. — Herman iz Dunaja. — Bancalari iz Gradaca. — Gorup iz Trsta. — Gospa Koschir s hčerjo iz Wartenberga. — Sossliher iz Küllenberga. — Heina iz Celja. — Žuzek iz Gorenjskega. — Strasny iz Dunaja. — Podmlišak iz Brežic. — Hasenbichel iz Konjic. — Vogl iz Dunaja. — pl. Slavik iz Ogerskega. — Gruden iz Ruskega. — Gorup iz Gorice.
Pri Maliču: Sime iz Dunaja. — Pochl iz Trsta. — Schnablegger iz Trbiža. — Hoccupel, Wolf iz Dunaja. — pl. Pavič Karl iz Karlova. — pl. Pavič Alfons iz Gradaca. — Ferini iz Fieberhaima. — Anzoletti iz Trentos. — Brod iz Trsta. — Einstan iz Monakovega. — Kröll iz Gradaca. — Majer z gospo iz Vrhnik. — Neuman z gospo iz Beljaka. — Schwarz iz Elberfelda. — Bacherrrauch, Tancer iz Dunaja. — Hassmann iz Prage.
Pri Zamorcu: Morote iz Idrije. — Apuli iz Trbiža. — Jagande iz Merana. — Braber iz Stajerskega. — Rüsigan iz Dun. nov. mesta. — Strobi iz Litije.

Loterijske srečke.

Na Dunaji 7. febr. 87. 41. 37. 58. 1.
 V Gradcu 7. febr. 56. 67. 66. 79. 45.

Dunajska borza 10. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . 69 gl. 25 kr.
 Enotni drž. dolg v srebru . . 74 " 20 "

1860 drž. posojilo	103	50
Akcije narodne banke	977	"
Kreditne akcije	236	25
London	112	25
Napol.	5	99
C. k. cekini	—	"
Srebro	106	"

Nepresegljiva

francoska (marzéljska) galerta, najbolje, najcenejše in priprostejše sredstvo za čistenje in zboljšanje vina.

Najsijajnejši vseh se garantira, ima na prodaj **J. A. Hartmann v Ljubljani**, dunajska cesta, Grumnikova hiša, prvo nadstropje, ali pri tleh kupčija **Pohl in Supan**, ali **Wathen** pri Virantu. (28—1)

V najemščino

se daje posestvo „Drenikov vrh“ na Rožniku poleg Ljubljane — hiša, gospodarsko poslopje in 8 oralov polja. Posestvo je posebno pripravno za kofetarjo in gostilno. Vse potrebno za obdelovanje polja in za omejene obrtnije je pripravljeno, ter se odda sè živino vred. Najemščina je primerno mala. Natančneje pogoje pové (24—3) **Franjo Drenik**, hiš. štev. 73, na dunajski cesti, v pisarni Peštanske zavarovalnice.

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupititi, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzemajo, **dokaz najstrogejše solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

- Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl.** švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cveticami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.
- Za 9, 10, in 11 gl.** prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gl. 50 kr.
- 12 in 15 gl.** velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšo delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.
- Za 15 in 18 gl.** se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.
- Samo 12 in 15 gl.** srebrna cilindrična ura, s prvim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.
- Samo 15 ali 20 gl.** prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.
- Samo 13 gl.** prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.
- Samo 14 gl.** taista, znamenito finejša, z orijentaličnim kažipotem.
- Samo 16 ali 17 gl.** prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelnja v pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.
- Samo 13 gl.** prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazona, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.
- Samo 14 ali 17 gl.** celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.
- Samo 18 in 20 gl.** prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometerna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.
- Samo 18 ali 20 in 25 gl.** najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.
- Samo 20 in 25 gl.** srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.
- Samo 23, 25 in 27 gl.** zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.
- Samo 30, 35 in 40 gl.** prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.
- Samo 35, 45 in 50 gl.** prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.
- Samo 60, 75 in 100 gl.** fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.
- Samo 200—300 gl.** pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar družega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1½, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na poštno povzetje ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzetje na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje. Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visočini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé, Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

(284—10)